

Při hlavních líčeních s několika obviněnými, kteří nemluví týmž jazykem zemským, budiž konáno hlavní líčení tím jazykem zemským, o němž soud pokládá, že jest vhodnější pro účel hlavního líčení.

Ve všech případech buďte výpovědi obviněných i svědků (§ 6) zapisovány v jazyce zemském, ve kterém byly učiněny, a buďtež nálezy a usnesení každému obviněnému v tomto jazyce prohlášeny a k žádosti vyhotoveny.

§ 11.

V občanských rozepřích právních budiž protokol o ústním jednání veden v tom jazyce, ve kterém jednání se koná, jestliže však strany neužívají téhož jazyka zemského, budiž veden v jazyce prvního přednesení (žaloby, žádosti).

Výpovědi svědků, znalců a stran, jež za příčinou vedení důkazu jsou slyšeni, buďte však pokaždé zapsány v protokole v tom jazyce zemském, ve kterém osoby tyto vypovídaly.

Totéž platí o přednesech stran a o prohlášeních od nich při ústním jednání učiněných. Jest-li protokol pouhým souhrnným vylíčením obsahu přednesu ústního stran, tedy budiž protokol, jsou-li súčasněny strany, které při ústním jednání užívají různých jazyků zemských, veden v tom jazyce, o kterém se strany k tomuto účelu shodly, v případě potřeby v obou jazycích.

Soud má užívatí při ústním jednání toho jazyka, ve kterém strany jednají.

Jsou-li súčasněny strany, které při ústním jednání užívají různých jazyků zemských, má soud užívatí jazyka, v němž bylo učiněno první přednesení, třeba-li toho, obou jazyků zemských.

Všechna soudcovská prohlášení buďte protokolována v tom jazyce, ve kterém byla soudcem pronesena, a byla-li pronesena v obou jazycích zemských, buďte k žádosti stran v obou jazycích zemských protokolována.

§ 12.

Zápis do veřejných knih (zemských desk, horní knihy, pozemkové knihy, vodní knihy, depositních knih atd.), pak do rejstříků firem obchodních, do rejstříků společenstevních a do jiných rejstříků veřejných, buďte konány v jazyce ústní nebo písemné žádosti, pokud se týče výměru, na základě jehož se dějí. V týmž jazyce buďte dokládány vkladní doložky na listiny.